

ГЛАВА 30.

И говори Моисей на князюветъ отъ племената на Израилевитъ синове и рече: Това е което заповѣда Господь: (2) Когато нѣкой человекъ направи обречаніе Господу, или се заклане съ клѣтва за да върже душата си съ обязательство, да не наруши думата си, но да стори по всичко, що е издѣлало изъ устата му.

(3) И ако нѣкой жена направи обречаніе Господу, и върже себе си съ обязательство въ бащинитъ си домъ въ младостта си, (4) и чуе баща ѝ обречаніето ѝ, и обязательството ѝ съ което върза душата си, и прѣмълачи ѝ баща ѝ, тогазъ всичкитъ ѝ обречанія ще си останатъ, и всяко нейно обязательство съ което е вързала душата си ще си остане.

(5) Ако ли ѝ възбрани баща ѝ въ който день чуе, то всичкитъ ѝ обречанія, или обязательства ѝ съ които е вързала душата си, не ще да си останатъ; и Господь ще ѝ прости, защото ѝ е възбранилъ баща ѝ.

(6) Ако ли се ожени, и има на себе си обречаніето си или нѣщо несмислено изговорено съ устнитъ си съ което е вързала душата си, (7) и чуе мъжъ ѝ, и прѣмълачи ѝ въ който день чуе, тогазъ обречаніята ѝ ще си останатъ, и обязательства ѝ съ които е вързала душата си ще си останатъ.

(8) Ако ли ѝ възбрани мъжъ ѝ въ който день чуе, тогазъ ще унищожи обречаніето ѝ което е зѣла върху си, и онова което е несмислено продумала съ устнитъ си, съ което е вързала душата си; и Господь ще ѝ прости.

(9) Но обречаніе направено отъ вдовица или отъ напусната жена, всичко съ което би вързала душата си ще си остане върху ѝ.

(10) Ако ли е направила обречаніе въ клѣпата на мажа си, или е вързала душата си съ клѣтвенно обязательство, (11) и е чулъ мъжъ ѝ, и прѣмълачалъ ѝ, и не ѝ възбранилъ, тогазъ всичкитъ ѝ обречанія ще си останатъ, и всичкитъ обязательства съ които е вързала душата си ще си останатъ. (12) Ако ли ги е мъжъ ѝ съвсѣмъ унищожилъ въ кой-

то день е чулъ, всичко онова което е издѣлало изъ устнитъ ѝ за обречаніята ѝ и за вързаніето на душата ѝ не ще да остане: мъжъ ѝ ги е унищожилъ; и Господь ще ѝ прости.

(13) Всяко обречаніе и всяко съ клѣтва обязательство за смирение на душата ѝ мъжъ ѝ може да утвърди, и мъжъ ѝ може да унищожи; (14) ако ли мъжъ ѝ сѣдѣа да мълчи день за день, тогазъ потвърждава всичкитъ ѝ обречанія и всичкитъ ѝ обязательства които сѣ върху нея: той ги е потвърдилъ, защото ѝ е замѣчалъ въ който день е чулъ.

(15) Ако ли ги унищожи нѣкакъ послѣ отъ какъ е чулъ, тогазъ той ще понесе грѣхъ ѝ. (16) Тѣзи сѣ повелѣніята които заповѣда Господь Моисею между мъжъ и жена му, и между баща и дъщеря му въ младостта ѝ въ бащинитъ ѝ домъ.

ГЛАВА 31.

И говори Господь Моисею и рече: (2) Помѣсти на Маданцитъ за Израилевитъ синове, и послѣ бже се приберешъ при людетъ си.

(3) И говори Моисей на людетъ и рече: Нека се оражатъ отъ васъ мажне за бой, и нека идатъ противъ Мадіама за да направятъ за Господа отмъщение противъ Мадіама.

(4) По една тисаща отъ всяко племе отъ всичкитъ племена на Израилъ да проводите на войската. (5) И избронха се отъ тисащитъ на Израилъ тисаща отъ всяко племе, дванадесетъ тисащи оражени за бой. (6) И проводи ги Моисей на войската, тисаща отъ всяко племе, тѣхъ и Финееса синъ на Елеазара священника, заедно съ святитъ съсѣди, и съ трабитъ за възклиданіе въ радѣтъ му. (7) И направихъ бой противъ Мадіама както заповѣда Господь Моисею, и убихъ всяко мажско. (8) И наедно съ убититъ убихъ и царнетъ Мадіамски, Евля, и Рекема, и Сура, и Ура, и Рева, петъ царне Мадіамски; и Балаама сына Веорова убиха съ ножъ. (9) И лѣвнихъ Израилевитъ синове женитъ на Маданцитъ, и дѣцата имъ, и всичкитъ имъ скотове, и всичкитъ имъ стада; и всичкитъ имъ имотъ разграбиха.

а Гл. 1: 4, 16; 7: 2.

б Лев. 27: 2. Втор.

23: 21. Сл. 11: 30.

35. Екл. 5: 4.

в Лев. 5: 4. Мат.

14: 9. Дѣян. 23: 14.

г Иовъ 22: 27.

д Псал. 22: 25. 50: 14.

е 66: 13, 14. 116: 14.

ж 18. Наумъ 1: 15.

з Бит. 3: 16.

а Гл. 25: 17.

б Гл. 27: 13.

в Гл. 10: 9.

г Втор. 20: 13. Сл.

21: 11. 1 Цар. 27: 9.

з Цар. 11: 15, 16.

д Виж. Сл. 6: 1, 2, 33.

е Иис. Нав. 13: 21.

ж Иис. Нав. 13: 22.